

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kvk.III.37.512/2014/3.szám

A Kúria az ügyvéd által képviselt Együtt- a Korszakváltók Pártja I. rendű és II. rendű kérelmezőnek a Nemzeti Választási Bizottság 2014. április 23-án meghozott 1063/2014. számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelme folytán megindult nemperes eljárásban meghozta a következő

végzést:

A Kúria a kérelmezők bírósági felülvizsgálati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasítja.

Kötelezi a II. rendű kérelmezőt, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 1.000 (ezer) forint mérsékelt eljárási illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás:

A Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) az országgyűlési képviselők 2014. évi választásának országos listás eredménye megállapítása tárgyában hozott határozata mellékletét képező jegyzőkönyv szerint megállapította az országgyűlési képviselők 2014. évi választása országos listás szavazásának eredményét. Határozata indokolásában kifejtette, hogy az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény (a továbbiakban: Vjt.) 14. § (1)-(3) bekezdései értelmében az országgyűlési képviselők választásán mandátumot az a pártlista szerez, amely a pártlistákra és a nemzetiségi listákra leadott összes érvényes szavazat legalább öt százalékát elérte. A közös pártlista akkor szerez mandátumot, ha a pártlistákra és a nemzetiségi listákra leadott összes érvényes szavazat legalább tíz százalékát, kettőnél több párt által állított közös pártlista esetében legalább tizenöt százalékát elérte. Nem szerezhet mandátumot az a nemzetiségi lista, amely a Vjt. 16. § d) pontja szerint megállapított kedvezményes nemzetiségi mandátum megszerzéséhez szükséges szavazatszámot, az úgynevezett kedvezményes kvótát nem érte el. A Vjt. 17. § (1)-(2) bekezdéséből fakadóan az országos lista által megszerzett mandátumokat a jelöltek az itt elfoglalt helyük sorrendjében szerzik meg. Az egyéni választókerületben mandátumot szerző jelölteket azonban az országos listáról törölni kell. Az országos listáról megszerezhető mandátumokat a Vjt. 16. §-ában meghatározott eljárás szerint kell kiosztani. A fenti jogszabályi rendelkezések alapján az NVB a határozata mellékletét képező jegyzőkönyvben állapítja meg, hogy az országgyűlési képviselők 2014. évi választásán az egyes országos listák hány mandátumra jogosultak, és a mandátumra jogosult országos listákról mely jelöltek jutottak mandátumhoz.

Az NVB határozata ellen a kérelmezők nyújtottak be bírósági felülvizsgálati kérelmet, melyben kérték a határozat megváltoztatását. Előadták, hogy a támadott határozat az országos listás szavazás eredményét többek között a Vjt. 15. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásával állapította meg. Az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdése tételezi a választójog egyenlőségét, az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése pedig olyan általános egyenlőségi szabály, amely az alapvető jogok tekintetében, így a XXIII. cikk (1) bekezdésében elismert választójog tekintetében is irányadó. A választójog egyenlősége ennek megfelelően nem pusztán az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdéséből következik, hanem az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésében elismert választójoggal összefüggésben a diszkrimináció – tilalmat előíró XV. cikk (2) bekezdéséből is. A kérelmezők által hivatkozott 809/B/1998. AB határozatban szereplő két követelmény közül a szavazatok azonos értéke a plurális választójogot, vagyis azt zárja ki, hogy egyik választópolgár több szavazatot adhasson le, mint egy másik választó, míg a szavazatok lehetőség szerinti azonos súlya azt a követelményt támasztja, hogy lehetőség szerint azonos mértékben eredményezzen mandátumot minden egyes szavazat. Az Alkotmánybíróság 3/1991. (II.7.) AB határozatára, a 22/2005. (VI.17.) AB határozatára hivatkozással előadták a kérelmezők, hogy a szavazatok egyenlő súlyának, mint a választójognak korlátozására, ennek megfelelően az alapjog korlátozásra irányadó gyakorlat szerint, csak a szükségesség és arányosság követelményére figyelemmel van alaptörvényszerű lehetőség.

A választási rendszer meghatározásának szabadságából következik, hogy a többségi vagy arányos, esetlegesen a vegyes rendszer alkalmazása önmagában nem veti fel a szavazatok egyenlő súlyának sérelmét, azonban a választott rendszeren belül a szavazatok egyenlő súlyozásának követelményétől csak további alkotmányos indokkal lehet eltérni. A relatív többségi választási rendszerekben a szavazatok súlya közötti különbség a rendszer jellegéből fakadóan jelentős mértékű lehet, hiszen alacsony, akár harminc-negyven százalék körüli szavazataránnyal is a mandátum száz százalékát lehet megszerezni.

A kérelmezők érvelése szerint a Vjt. 15. § (1) bekezdés b) pontja mentén a győztes jelöltre leadott, a második legtöbb szavazatot elérő jelölt eggyel növelt szavazatainak kivonása után fennmaradó szavazatok is töredékszavazatnak minősülnek, amelyekkel az országos listáról mandátumot lehet szerezni. Mindez arra vezet, hogy a győztes jelöltre leadott szavazatok eleve jelentősen nagyobb aránya tovább növekszik, hiszen a szavazatok relatív többségével egyet meghaladó számú mandátumot lehet szerezni. Míg a vesztes egyéni jelöltre leadott szavazatok kompenzálásának alkotmányos indoka a szavazatok lehetőség szerint azonos súlyának elősegítése, hiszen kompenzáció nélkül a vesztes jelöltre leadott szavazatok súlya nulla lenne, a győztes jelöltre leadott szavazatok súlya az egyet szükségképpen meghaladja, így ez az alkotmányos indok nem szolgálhat a győzteskompenzáció alapjául.

Mindezekre tekintettel az NVB támadott határozata azzal, hogy a győztes egyéni jelöltekre jutó töredékszavazatokat az országos listás eredmény megállapítása során figyelembe vette a választójog egyenlőségét kényszerítő alkotmányos indok nélkül, illetve az adott cél eléréséhez szükséges legenyhébb mértéken túlmenően korlátozta. Ez sérti az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésében elismert választójoggal összefüggésben az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését.

Végezetül a kérelmezők megjegyezték, nem indítványozzák, hogy a Kúria az eljárása felfüggesztése mellett az Alkotmánybírósághoz forduljon, figyelemmel a Ve. szerinti eljárási határidőkre.

A kérelmezők bírósági felülvizsgálati kérelme érdemi vizsgálatra alkalmatlan.

A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 222. § (1) bekezdése értelmében a Nemzeti Választási Bizottság határozata ellen az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújthat be. A Ve. 224. § (3) bekezdés a) pontja egyebek mellett kimondja, hogy a bírósági felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kell a kérelem 223. § (3) bekezdése szerinti alapját, ekként meg kell jelölni azt a jogszabálysértést, amelybe az egyedi ügyben hozott NVB határozat ütközik. A kérelmezők a jogszabálysértést abban látták fennállni, hogy az általuk hivatkozott alaptörvénybéli rendelkezésekkel ellentétes a választójogi törvény, mert megítélésük szerint a győztes kompenzációjának nincs meg az alkotmányos indoka. A kérelmezők tehát jogszabályokat felsoroltak, azonban azt nem jelölték meg és arra nem is utaltak, hogy az NVB döntése azokat miként sértette meg. Önmagában az a körülmény, hogy a kérelmezők a jogi normát sérelmezik, azt Alaptörvénybe ütközőnek tartják, a határozat érdemi felülvizsgálatát nem eredményezheti. A bírósági felülvizsgálati kérelemben a kérelmezők állították az NVB döntésének az Alaptörvénybe és egyes alkotmánybírósági határozatokba ütközését, de nem kérték- sőt ezzel ellentétes nyilatkozatot tettek - , hogy a Kúria az alapul szolgáló törvényi rendelkezések Alaptörvénybe ütközése miatt az Alkotmánybírósághoz forduljon.

A Kúria hangsúlyozza, hogy a választási rendszer, illetőleg az annak alapját képező normarendszer felülvizsgálatára nincs hatásköre, jogalkotási kérdésekben az egyedi ügyben született határozat felülvizsgálata során nem foglalhat állást, utalva e körben az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontjára is. A kérelmezők tehát nem jelölték meg, hogy a felülvizsgálattal támadott határozat milyen okból jogszabálysértő, a megjelölt jogszabályhelyekhez kapcsolódóan valójában mi volt a tényleges jogszabálysértés. Felülvizsgálati kérelmük a támadott határozat megváltoztatására irányult anélkül, hogy pontosan és konkrétan rögzítették volna, hogy a megváltoztatást mennyiben, milyen irányban kérik, figyelemmel arra a tényre is, hogy az NVB a határozata mellékletét képező jegyzőkönyv szerint állapította meg a listás szavazás eredményét.

A fentiekre tekintettel a Kúria a kérelmezők bírósági felülvizsgálat iránti kérelmét a Ve. 231. § (1) bekezdés d) pontja alapulvételével érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A Kúria a közigazgatási nemperes eljárás illetékének mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (7) bekezdése és 58. § (1) bekezdés f) pontja alapján állapította meg és a 6/1986(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése szerint kötelezte a II. rendű kérelmezőt a mérsékelt eljárási illeték megfizetésére. I. rendű kérelmező illetékmentességi nyilatkozatot tett, így az Itv. 5. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltakra alapozottan, illetékmentessége okán, illetékfizetési kötelezettség nem terheli.

A Kúria határozata elleni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2014. április 26.

Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke,

Dr. Kárpáti Zoltán előadó bíró,

Dr. Kovács Ákos bíró